

Spar Nord opgiver opkøb

ERHVERV: Danske Andelskassers Bank er ikke interesseret i at blive købt af Spar Nord. **Side 5**

DF i trit med erhvervslivet

DEBAT: Angående vejudvidelse er DF sikkert i trit med en mindre del af erhvervslivet i Skagen. **Side 8**

Jepsen er "hjemme" igen

SPORT: AaB's assistenttræner gik fra fodbold til bager. Nu er han tilbage på grønsværen. **Side 22-23**

NORDJYSKE

ONSDAG 27. marts 2019

ERHVERV • KULTUR • DEBAT • NAVNE • RADIO-TV • SPORT

2

Magisk jazz i hemmelig klub

KONCERT: Japanske Makiko Hirabayashis trio med Marilyn Mazur, trommer, er inspireret af klassisk, nordisk og Østens musik **Side 6-7**

Foto: Lars Pauli

Håndværk i særklasse

sidens
1952

- møbler efter dine mål

Priser fra

1.800,-

SPAR

2.678,-

Model Focus

Klassisk 3-personers tremmesofa.
F.eks. med Premium okselæder over alt.

Find flere møbler på
www.moebelfabrik.dk

 JYDSK MØBELVÆRK

Industrivej 46
9700 Brønderslev

T: 9882 5422

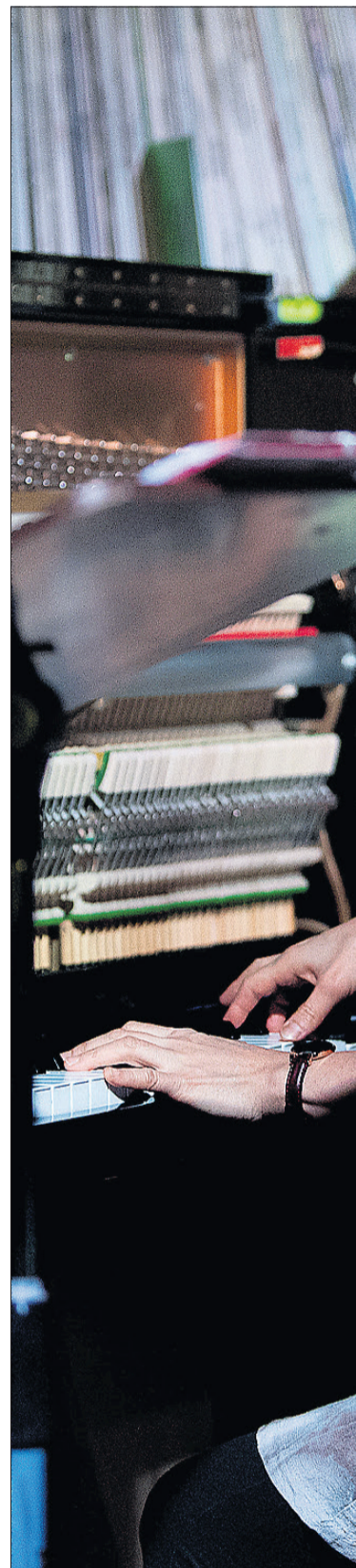
Og folkemusikprisen går til...

SKAGEN: Siden 1995 har Skagen Festival årligt uddelt Den Danske Folkemusikpris til en kunstner eller band, der har gjort indtryk og været med til at gøre en forskel med musikken på den danske og/eller internationale folk-scene. I år går prisen til Oysterband, der i år optræder på festivalen for 15. gang.

Marilyn Mazur, 54 år, et evigt skiftende, nuanceret kraftcenter - hun spiller ikke trommer, hun danser på dem.

Foto: Lars Pauli

Magisk mandag i den hemmelige

JAZZ

Makiko Hirabayashi trio & Jakob Buchanan

★★★★★

Aalborgs hemmelige jazzklub - intim og med klassehøjt niveau - det er det, som Jazzcentrets lille koncertscene i al stilfærdighed er i fuld gang med at udvikle sig til. Her kan du komme tæt på og opleve jazz, som det skal være spillet og improviseret for et lydhørt publikum.

Denne mandag aften var det så den japanske pianist Makiko Hirabayashis trio med tilføjelse af flygelhornspiller Jakob Buchanan, som sendte publikum ud på en magisk svævende drømmerejse.

Scenen er jo rent kvadratmetermæssigt ikke større end, hvad et dansk standardpublikus reserverer til det uundværlige samtaleøkken. Og omkring piano, kontrabas og trommesættet står hylterne bagved. Tavse

og tætpakkede med bøger om og cd'er og lp'er med jazz danner de den både vidende og lyddæmpende kulisse.

Publikum fordeler sig på stolerækkerne, og enkelte må op på metaltrappen at sidde - her er udsynet også bedre. Foruden Hirabayashi selv på det opretstående tæller hendes gruppe Klavs Hovman, kontrabas, Marilyn Mazur, percussion og vokal og gæstesolist Jakob Buchanan, flygelhorn.

Og efter en kort velkomst er vi i gang i gang med første nummer, "Life of A Cactus", Indledt med strøget bas, tilføjet tempelklokke og enkelttoner fra klaviaturet. Lyden står tyst dirrende og svævende.

Du kan danne indre billeder og forestille dig en kæmpemæssig søjlekaktus, stående der i ørkenens hede helvede, som ved nattetide folder de smukkeste flammerøde blomster ud i slow motion.

Henover spiller Buchanan dæmpet flygelhorn, og gruppen er hele tiden internt kommunikerende med øjekast og lydhørhed over for, hvad de andre musikere kan finde på. En dristig satsning kan gå galt, men også vise sig at være det helt rigtige at spille nu og her.

Og snart befinder gruppen - musikerne - sig sammen i et kollektivt, organisk åndedræt. De spiller skævt, i fem ottendedele og andre mærkelige taktarter, men det lyder legende let og swinger ubesværet. Først og fremmest i form af Marilyn Mazurs evigt foranderlige, rigt detaljerede og samtidigt frodigt jordbundne spil.

Hun spiller ikke trommer. Hun danser på det med stikkerne, og det er, som om du kan høre hende synge alt det, hun spiller.

Numrene kommer dels fra japanske Hirabayashis nodedepn, men her er også gjort plads til Mazurs kompositioner.

Gruppen udmærkede sig ved et tæt, næsten telepatiske sammen spil. Som i et fælles kollektivt åndedræt. Flygelhorn blev spillet af Jakob Buchanan. Fløjsblødt eller ekspressivt vildt. Alt efter hvad musikken krævede.

Eksempelvis rejsevalsen "Journey Waltz", som åbner med Hovmanns småsyrede bas, hvor han former tonen med forstærkerpedal. Inden pianisten går i gang med den H.C. Andersen-klingende melodi, et folkemusikagtigt tema, næsten som når Klods Hans kommer ridende på gedebukken med pludder-mudder i lommen til prinsessen.

Tilføjet fløjsblødt flygelhorn og Mazurs elegante trommearbejde. Hun er en konstant, uafbrudt fornøjelse at lægge øre til med sit nuancerede, spontant improviserede spil.

Det var ikke uden grund, at jazzens svar på Mozart,

trompetisten Miles Davis, valgte hende til sin gruppe efter at have hørt hende spille på instrumentkollegaen Palle Mikkelborgs hyldesalbum til netop Miles, "Aura" (1985)

Vi får "Kite" med ordløs vokal fra Mazur, den forrygende hurtige festhymne "A Major", skævt og kontraspunktagtigt spillet, men alligevel flydende smukt, som en fed blanding af mælk og honning.

Du kunne godt undervejs mangle, at den meget tilbageholdne, beskedne japanske koncertmester havde introduceret numrene, så vi havde fået fortalt, hvad der havde inspireret instrumen-

talmusikken. Men det er en mindre indvending.

En af aftenens store, improviserede stjernestunder foldede sig ud i "Mou Ikai" - japansk for gemmeleg - "altså nu kommer jeg og finder dig".

Mazurs percussion var nede i mikrolydniveau, som knitrende insekter i nattemørket og pludselig en flad lussing på et bette messingbækken. Tempelklokkeklang og rullende skindrytme fingrene dansende på trommesættet. Bygget op fra tyst knitren til organisk pulserende i en lille rytmisk minisymfoni. Med Mazur i drilsk ordløs vokalduet med Buchanan, inden det hele

I vægtklasse med Segovia

GUIAR: Den 64-årige franske guitarist Gérard Abiton giver koncert på Utzon Centret, fredag aften, 29. marts. Abiton skulle, hvad angår teknik og kunnen, være i vægtklasse med den nu afdøde mester Andrés Segovia (1893-1987), aktiv til han blev 75 år og kendt som den moderne klassiske guitars fader.

Pianisten Makiko Hirabayashi i tæt samspil med trioens bassist, Klavs Hovman.

nærmest eksploderede i højoktan energi med hele bandet kogende.

Formidabelt!

Og så rundede vi af med den Debussy-farvede "Clouds on Mt. Blanc". Lyrisk regndråbesmukt før slutnummeret, Mazurs "Wings In July", hurtigt spillet, sejt swingende.

Så var det tid for en lille samtale med og om musikken efter fortjent bifald, hvor en genert Makiko hele tiden sendte mikrofonen videre til de andre musikere.

Men hvor Mazur også fik fortalt, hvor svært det havde været for hende at lære at spille i fire fjerdedele, fordi hun altid havde dyrket de

skæve taktarter - "de holder også din hjerne beskæftiget, mens du spiller".

Og så rundede gruppen efter artisttalk af med en ballade, den nærmest vuggeviseagtige "Your Song", igen med dæmpet flygelhorn i dialog med Mazurs stemme.

Smukt som en brandrød, evigt farveskiftende solnedgang. En fin aften i den hemmelige jazzklub!

Bent Stenbakken

bent.stenbakken@nordjyske.dk

■ **Makiko Hirabayashi trio & gæstesolist Jakob Buchanan**

Jazzcentret, Kjellerups Torv, Aalborg, mandag aften.

Tjenerens fortælling

ROMAN

Matias Faldbakken: "The Hills"

★★★★☆

Nordmændene bliver tilsyneladende ved med at sende pragtomaner over grænsen til Danmark, og denne anmelder skal absolut ikke klage! Slet ikke over Matias Faldbakkens forrygende veloplagte lille roman om livet på den traditionsrige Oslo-restaurant The Hills (som romanen også hedder).

En midaldrende tjener lægger stemme og øjne til skildringen af dette sted, hvor tingene er, som de har været de sidste 100 år: en tidslomme, både i interiør og etikette såvel som i klientel og værdier.

Minutiøst beskrives restaurantens økosystem: de fysiske rammer, dagsrytmen, stamgæsterne og personalet: overtjeneren, bartenderen, kokken og stedets gamle huspianist Johansen.

På The Hills holder man på formerne.

Et besøg her er en forestilling, hvor alting helst skal følge de uskrevne regler, så gæster og personale trygt kan hvile i illusionen om den uforstyrrede orden.

At være tjener er en kunst, som udføres med stolthed. Det er den ubemærkede elegances kunst; den anonyme, men dog venlige, den opmærksomme, men aldrig anmassende optræden.

The Hills har en egen historie og rummer mange skatte, bl.a. den kunst, der

gennem tiderne er blevet skænket til stedet, og som nu pryder væggene som et vidnesbyrd om den europæiske kulturarvs fordums storhed - en hedengangen civilisation, som endnu holdes i live inden for disse mure.

Tjeneren og klientellet er vidende, dannede mennesker: De kender til den fine madlavning, til vin, kunst og klassisk musik.

Blandt stamgæsterne finder man Grisen (oprindeligt Le Gris, "Den Grå", men i folkemunde naturligvis Grisen). Han indtager hver dag troligt sit faste bord kl. 13.30, ofte i selskab med den fornemt klædte Blaise.

Grisen er tjenerens ubestridte yndlingsgæst i restauranten, for "Grisen passer The Hills som hånd i handske" - en rigtig mønstergæst i gode klæder og med anstand og værdighed. En anden stamgæst, ved et andet bord forstås, er avantgardekunstneren Sellers, og ved et tredje sidder skuespilleren Edgar med sin datter, skolepigen Anna.

I bogen følger vi imidlertid tjeneren rundt i restauranten over to dage, hvor ankomsten af en forførelig

ung kvinde slår skår i porcelænsillusionen.

Barnedamen, døber tjeneren den mystiske nyanke, som tilsyneladende er en del af Grisens nøje udvalgte selskab. Men Barnedamen kan, viser det sig, også finde på at møde ind tidligt om morgenen og drikke firdobbelte espressoer (!) og, gud forbyde det, sætte sig over til et andet selskab i restauranten.

Hun flirter til højre og venstre, og selv ikke vores kølige tjener er upåvirket af hendes charme.

Pludselig bliver tjenerens ellers så selvsikre, perfektionerede gang i restauranten afløst af en, for læseren,

lige dele lattervækkende og nervepirrende vaklen.

Der opstår en særegen spænding mellem den polerede, formfuldendte overflade på den ene side, og på den anden

side de utolerbare "svipsere". Fejlservingerne (både de nævenyttigt intenderede og de tankeløse uintenderede), de lidt for højrostedede anræbninger af kollegerne og den lidt for personlige bemærkning ved bordet.

Langsomt invaderes alt

Forfatter Faldbakken er pen- nen bag den fantastiske historie om restaurant "The Hills", og hvad der skete, da barnedamen vendte op og ned på alting. Foto: Ivar Kvaal

det ulastelige og upåklagelige i restauranten af for-dærvet og forfaldet, om det så er odøren af blomsternes begyndende forrådnelse eller Blaises guddommeligt smukke jakkesæt, som søles til, da han taber en østers ned over reverset.

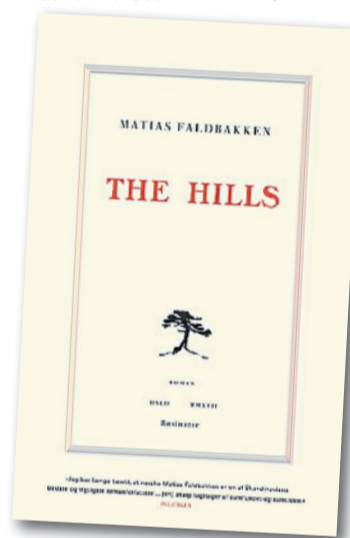
Hverdagsdramaet i restauranten antager allegoriske dimensioner og bliver et billede på en større undergang. Begyndelsen på enden for en særlig smag og livsform.

Det er fantastisk godt fortalt, og man er underholdt og fascineret fra start til slut.

Anne Skov Thomsen
kultur@nordjyske.dk

■ **Matias Faldbakken: "The Hills"**

Oversættelse: Sarah Koch
240 sider, 250 kroner, Rosinante.

Always look on the bright side ...

Fire udvalgte Nordisk Film Biografer fejrer "Life of Brian"s 40 års jubilæum ved at vise den på det store lærred.

Tilbage i 1979 udgav Monty Python satiren "Life of Brian". 40 år er nu gået, og det fejres med en særvisning af kult-klassikeren torsdag 18. april. Efter den store succes med filmen "Monty Python and the Holy Grail" grublede ensemblet over, hvad temaet for deres næste film skulle være. Her faldt de over titlen "Jesus Christ - Lust for Glo-

ry", og derefter gik arbejdet i gang med den film, der i sidste ende blev til "Life of Brian".

Historien handler om den helt almindelige Brian Cohen, der gennem absurde og morsomme tilfældigheder ender med at blive forvekslet med en Messias.

Det var for stærk kost i Norge, hvor filmen i starten blev bortcensureret. I Sverige blev filmen markedsført under sloganet: "Så sjov at den er forbudt i Norge". Senere på året blev filmen dog prøveløsladt i Norge, men

Vild med Life of Brian? Du kan snart gense filmen på det store lærred. PR Foto

med en censur på 18 år. Først i 2004 blev den norske censur sat ned til 11 år.

De seks Monty Python-medlemmer spiller i alt 37 forskellige roller. Michael Palin har 10 forskellige roller, mens for eksempel John

Cleese spiller seks.

Nu kan filmen opleves som dengang, den først udkom i biografen, når den bliver vist på det store lærred. Filmen vises i biografen i City Syd som det eneste sted i landsdelen.